

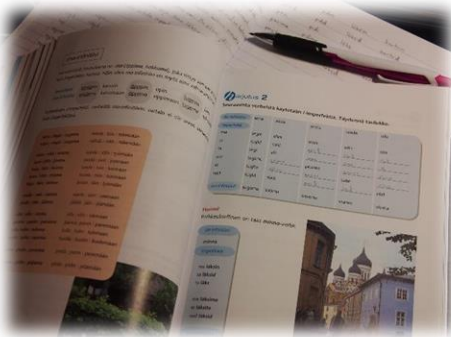
Kouluja ja kulkupelejä

Liisa Rossin lähettikirje 2 / 29.11.2017

Eesti keelt õppimas

Syksy on vierähtänyt niin pitkälle, että viikonloppuna tulee täyteen kaksi kuukautta Virossa asumista. Kaksi kuukautta tuntuu toisaalta pitkältä ajalta, joka on ehtinyt pitää sisällään jo monenlaista. Toisaalta kaksi kuukautta on vielä kovin lyhyt aika ja kaikki on hyvin alussa. Sen saan muistaa myös lähes joka kerta, kun avaan suuni ja saan sanottua jotakin viroksi: "Mitä, olet ollut vasta kaksi kuukautta ja puhut jo noin? Väga tubli!" 'Tubli' onkin muuten yksi suosikkisanojani virossa, kätevän monipuolinen kehumasana.

Kielenopiskelu on siis päässyt kunnolla vauhtiin. Joka arkipäivä pidetään parin tunnin opiskelutuokio opettajani kanssa, ja siihen päälle toki läksyt ja kaikki oma opiskelu. Välillä tunneilla pöntätään kielioppia, välillä luetaan päivän lehteä. Ja luokkani ainoana oppilaana pääsen myös puhumaan paljon, selostamaan menneitä tekemisiä ja kertomaan suunnitelmista. Kotona olen lukenut satuja, kuunnellut vironkielistä musiikkia ja radiota sekä katsonut televisiota. Välillä on "raskas" velvollisuus käydä kahvilassa ja harjoitella erinimisten kakkujen tai leivonnaisten tilaamista.

Toki kielitaito on vielä hyvin yksinkertainen ja virheitä tulvillaan, mutta jotenkin sen kanssa jo pärjään, pieniin keskusteluihin ihmisten kanssa pystyn ja kirkossa saarnoja kuunnellessa enemmän tai vähemmän pysyn kärryillä. Suomalaisen kannalta viro on mukavan helppo kieli ymmärtää, vaikka mukaan mahtuukin myös niitä eksytyssanoja, jotka kuulostavat samalta, mutta tarkoittavatkin jotain aivan muuta.

Seurakuntaelämää

Kielenopiskelun rinnalla olen jatkanut seurakunnan opiskelua. Messujen lisäksi olen käynyt tutustumassa moniin muihin Rakveren Kolminaisuuden seurakunnan työmuotoihin. Edellisessä kirjeessä mainitsemasani seurakuntakoulussa toteutettiin marraskuussa kolmen illan mittainen luottamushenkilökoulutus, jossa mukana olemalla pääsin vähän paremmin kärryille Viron kirkon rakenteesta ja myös omasta seurakunnastamme. Kerran olen ehtinyt mukaan pyhäkouluun, mikä olikin melkoista kielikylpyä. Ikähaitarin toisessa päässä osallistuin vanhusten iltapäivään, johon kirkkoherramme oli pyytänyt minut esittäytymään sekä kertomaan vähän uskostani ja siitä, miksi olen lähetystyössä. Kaikki tämä toki viroksi ja osittain vielä sillä hetkellä päästä vetäistynä, koska valmistautumisaika jäi lyhyeksi. Reaktioista päätellen tuo lähes 30 vanhukseen joukko taisi silti sanottavani ymmärtää. Koska Virumaan rovastikunnan syysynodi kokoontui Rakveressa, pääsin seuraamaan myös sitä. Se olikin mielenkiintoinen kokemus!

Myös rippikoulussa olen muutamana keskiviikkona käynyt. Virossahan ei ole samanlaista rippikouluperinnettä kuin Suomessa, jossa vielä suurin osa 15-vuotiaista käy rippikoulun, vaan täällä rippikouluun tullaan aikuisina, kun siihen on jokin erityinen syy. Usein tuo syy on se, että halutaan kirkkohäät, mikä näkyy myös meidän seurakuntamme tämän syksyn rippikoululaisissa. Kahdeksan hengen ryhmässä on mukana kolme nuorta pariskuntaa ja heidän lisäksi kaksi vanhempaa naista. Perustiedot Raamatusta ja kristinuskosta ovat suurimmalla osalla hyvin vähäiset, joten aivan perusasioihin saa tuossa lyhyessä rippikoulussa keskittyä. Kolmantena adventtisunnuntaina eli 17.12. on edessä konfirmaatio. Näiden rippikoululaisten puolesta pyytäisin paljon rukousta, että heissä saisi syntyä usko ja halu jäädä mukaan seurakunnan toimintaan.

Kokoontumisia ja koulutuksia

Nyt loppusyksystä myös Viron julkisen liikenteen kulkuneuvot ovat tulleet melko tutuiksi, kun olen testaillut yhteyksiä myös Rakveren ulkopuolelle. Edellisessä kirjeessä kerroinkin silloin edessä olleista Neljän tuulen ristivaellus -aktiosta ja Viron kirkkopäivistä. Neljän päivän mukana oloon Sauella ja Keilassa mahtui mm. haravointi, vanhainkotivierailu, paprikoiden pilkkomista, nokipannukahvin ja -teen jakamista ja ihmisten kutsumista, lämpimien voileipiä urakointia sekä messuun osallistumista. Oli mukavaa päästä osallistumaan ja yhdessä tekemään.

Marraskuussa kulkemista onkin riittänyt lähes joka viikolle. Ihan kuun alussa oli lähettienpäivä, johon koontuivat yhteen Viron luterilaisessa kirkossa työskentelevät suomalaiset ja norjalaiset lähetit. Pian sen jälkeen oli vuorossa kaksipäiväinen L10T-koulutus Tallinnassa. Kansan Raamattuseurasta tuli kouluttaja johdattelemaan sisään tähän kristityn elämäntavan toimintamalliin. Materiaali on juuri käännetty viroksi ja koulutus oli ensimmäinen laatuaan täällä. Uskon, että tässä on yksi hyvä työkalu, jota voin käyttää tulevassa työssäni seurakunnassa. Junat ja bussit ovat kuljettaneet Tallinnaan myös valtion järjestämään kurssipäivään maahanmuuttajille sekä Tarttoon Sley'n lähettien yhteisiin kuukausipalavereihin. Onneksi välimatkat Virossa ovat lyhyitä ja julkinen liikenne melko hyvin toimivaa.

Kuninkaasi tulee sinulle

Ensi sunnuntaina vietetään adventtia ja alkaa valmistautuminen joulun. Valmistaudumme eri tavoin. Toiset aloittavat hyvissä ajoin, nauttivat joulun tunnelman luomisesta ja näkevät joulun eteen paljon vaivaa; toiset yrittävät välttää kaikkea ylimääräistä hässäkkää ja selvitä joulusta mahdollisimman vähällä; toiset yrittävät puuhaamisella luoda joulun ja uupuvat kaiken sen alle; toiset surevat, kun valmistelut jäävät tekemättä. Kaikille meille kaikuu hyvä uutinen: meidän ei tarvitse tehdä joulua, se tulee joka tapauksessa. Yhdessä 1. adventtisunnuntain Vanhan testamentin teksteistä Sakarjan kirjasta luvataan: "Kuninkaasi tulee sinulle." (Sak.9:9) Joulussa ei ole kyse meidän tekemisistämme eikä meidän antamistamme lahjoista. Sen sijaan saamme lahjaksi kaiken. Meidän Kuninkaamme tuli ihmiseksi, meidän Vapahtajaksemme, kantamaan meidän taakkamme ja syntimme ja lahjoittamaan meille pelastuksen, ilon ja toivon. Olivatpa joulun puitteet millaiset tahansa, kun Jeesus on sen ytimessä, on juhlassa kaikki tarvittava.

"Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme." (Matt. 1:23)

Siunattua adventin- ja joulunaikaa sinulle!

Liisa

Sähköposti: liisa.rossi@sley.fi

Internet: <http://www.taivaallinenelahja.fi/liisa-rossi>

Instagramissa voi seuralla: [liisa_vironmaassa](#)

Rukous- ja kiitosaiheita:

- * Kiitos hyvin alkaneesta kielikoulusta
- * Kiitos mukavasta kodista
- * Kolminaisuuden seurakunta, sen työ ja työntekijät
- * Rippikoululaiset, heille uskon heräämistä ja paikan löytymistä seurakunnasta
- * Rakveren ekumeeniset kirkkopäivät 3.-10.12.
- * Kaikki joulunajan tilaisuudet, jotta joulun sanoma tavoittaisi myös ei-uskovia
- * Kielen oppiminen ja seurakuntaan sisään pääseminen

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sinikka Ahvenaiselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki, sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645

Tukesi tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta. On hienoa, jos voit säännöllisesti tukea Liisa Rossin työtä sinulle sopivalla summalla.

Lähetyskannatus Liisa Rossin työn tukemiseksi Sley'n tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Liisa Rossin rengas + oma kotiseurakuntasi

Rahankeräyslupa: RA/2017/100

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

*Jos haluat apua säännölliseen rukoukseen lähetystyön puolesta, voit tilata Sley'n rukouskalenterin maksutta
Liisa Räsäseltä, liisa.rasanen@sley.fi, puh. 09 251 39 223*